

Marcus 15:40 en 16:1 – Pasen

Onopvallende getuigen: Salomé

- Lezing: Marcus 15:40-16:8

Graflegging

⁴⁰Van een afstand stonden ook vrouwen toe te kijken, onder wie Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus de jongere en van Joses, en Salome. ⁴¹Zij waren Jezus gevolgd en hadden Hem gediend toen Hij in Galilea verbleef. Zo stonden er nog veel meer vrouwen, die met Hem waren meegereisd naar Jeruzalem.

⁴²Toen de avond al gevallen was (het was de ‘voorbereidingsdag’, dat wil zeggen de dag voor de sabbat), ⁴³kwam Josef van Arimatea, een vooraanstaand raadsheer, die zelf ook de komst van het koninkrijk van God verwachtte. Hij raapte al zijn moed bijeen en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. ⁴⁴Het bevreedde Pilatus dat Hij al dood zou zijn en hij riep de centurio bij zich, aan wie hij vroeg of Jezus al gestorven was, ⁴⁵en toen de centurio dat bevestigd had, gaf hij het lijk aan Josef. ⁴⁶Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde Hem in het linnen. Daarna legde hij Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang.

⁴⁷Maria van Magdala en Maria, de moeder van Joses, keken toe in welk graf Hij werd gelegd.

Het lege graf

¹Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om Hem te balsemen. ²Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. ³Ze zeiden tegen elkaar: ‘Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?’ ⁴Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. ⁵Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. ⁶Maar hij zei tegen hen: ‘Wees niet bang. Jullie zoeken Jezus van Nazaret, die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar Hij was neergelegd. ⁷Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: ‘Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd.’”

⁸Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

Preek

Lieve mensen,

Ergens vind ik het altijd jammer als het Pasen is geworden. Zoals ik vroeger altijd had de dag na Sinterklaas. Of de avond van je verjaardag. Of het moment dat een meeslepend boek uit is. Jammer dat het zo ver is. Zoiets heb ik ook met Pasen. Het is zo’n intense tijd er naar toe. Je krijgt veertig dagen tijd om stil te worden. Te zijn, in gedachten en gebed, bij de lijdende mens. Op te lopen met Jezus. Muziek die de periode markeert en diep raakt.

En ook in de Bijbel is het zo hè. Hoofdstukken lang gaat het over de laatste week. De dagen voor Pasen. En dan ineens is het voorbij. Jezus staat op. Blijdschap en hoop. Maar dan zegt iedere evangelist al snel amen. Het voelt bijna jammer dat het voorbij is.

Ik heb ook genoten van deze laatste week. We liepen op met onopvallende getuigen. Terloops genoemd. En zo voel je je misschien ook wel. Onopvallend. Onbeduidend. Als het gaat om getuige zijn van de weg van Jezus. Ik voelde me in ieder geval thuis bij hen. Als een *fly on the wall*. Geen grote rol, maar stilletjes aanwezig in de buurt van Jezus. Observerend. In je opnemen wat er gebeurt. Zonder op de voorgrond te hoeven treden. Een fijne rol. En daarom vandaag nog één keer zo'n onbeduidende getuige.

Salome. Haar naam wordt door Marcus twee keer genoemd. En dat is het. Verder geen informatie. Ze was er bij het sterven van Jezus. En ze was een van de eerste getuigen bij de opstanding van Jezus. Maar we weten niets over haar. Is ze de moeder van Jakobus en Johannes? Is ze een zus van moeder Maria? Een tante van Jezus dus? Weet je: Marcus maakt zich er niet druk om. Ze is een onopvallende getuige. Ze heeft verder geen rol. Alleen haar naam wordt genoemd. Ze was er bij. En dan verdwijnt ze weer in de coulissen. En zo is ze tekenend voor het Paasevangelie bij Marcus. Want met Salome verdwijnt zijn beschrijving ineens van het toneel, zo lijkt het.

Marcus is een bijzonder evangelie. Alles is waarschijnlijk aan Marcus verteld door Petrus. Dus je zou het ook het evangelie van Petrus kunnen noemen. En Petrus kennen we als iemand van de korte lijnen en stevige statements. Zo is het evangelie van Marcus dus ook.

Het *begin* is abrupt. Geen Kerstverhaal. Geen Betlehem. Geen stal of kribbe. Geen herders. Geen engelen. Geen baby Jezus. Het is: Johannes de Doper. De doop van Jezus. Verzoeken in de woestijn – allemaal superkort – en dan worden de volgelingen geroepen in Galilea en gaat het los.

Met enorm veel vaart dendert Marcus verder door het optreden van Jezus heen. Stevig staccato. Korte zinnen. Hij laat alle franje weg, zo zou je kunnen zeggen. Heel *basic*. En dat is hier ook aan de hand. Op deze eerste Paasdag.

Waar Margreet stopte met lezen. Daar stopt ook het evangelie van Marcus. In je Bijbel staat er nog een stuk achter. Maar dat staat tussen vierkante haken. Dat betekent dat het later er bij gevoegd is. Het is ook een heel andere stijl Grieks dan dat van Marcus. Dus dat heeft *hij* zeker niet geschreven. Ik denk dat dat stuk wel bij de Bijbel hoort, maar niet bij Marcus.

Iemand heeft het later toegevoegd omdat hij vond dat het verhaal zo niet af is. Maar Marcus vindt het wel af. En dus eindigt het evangelie van Marcus heel abrupt en eigenlijk best raar. Met deze zin:

Slide: «Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

Marcus zadelt ons op met een open einde. Met zwijgende getuigen. Twee Maria's en Salome. Ze zwijgen. Na alle vaart in zijn evangelie valt het hier ineens stil. En nu?

...

Ik hou hiervan. Van zo'n open einde. Dat heb ik met boeken en films ook. Sommige mensen vinden het onbevredigend. Zoals ook de overschrijvers van de Bijbel, die iets toegevoegd hebben. Maar ik hou er van. Waarom? Omdat je op deze manier uitgenodigd wordt in het verhaal te blijven. Om zelf in je hoofd en in je leven volgende stappen te zetten. Hoe geef jij dit verhaal van Jezus verder vorm? Hoe reageer jij op het nieuws van zijn opstanding? Jij bent aan zet.

En dat is de vraag die ik je mee wil geven vandaag: hoe leef jij met het nieuws van Pasen? Wat doet het met je? Hoe verandert dat je kijk op de wereld? Hoe beïnvloedt dat je dagelijks leven? Het is een heel open vraag. Passend bij het einde van het evangelie van Marcus.

Tegelijk geeft hij wel een belangrijke aanwijzing. Petrus, de verteller, heeft namelijk iets heel bijzonders opgepikt. De engel zegt: *Jullie zoeken Jezus van Nazaret*. Dat vind je in geen ander evangelie. Die toevoeging. Dat, gecombineerd met de zin *'Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie gezegd heeft.'* Die zinnen samen geven een soort *clue* wat er van je verwacht wordt. Je mag het helemaal zelf invullen, maar wordt wel op een bepaalde weg gezet. Naar Galilea!

Waarom stuurt de engel de leerlingen van Jezus terug naar Galilea? Waarom sprak de engel over Jezus 'de man uit Nazaret'? Waarom daar naar toe? Nou, onze Heer roept zijn leerlingen als het ware terug naar de basis. Alles wat nu gebeurt, daarvoor is de basis gelegd in de jaren hiervoor. In de veertig dagen die we gehad hebben. Eigenlijk roept Jezus je terug naar het begin. Om met de kennis van nu, de kennis van Pasen, en dat de dood overwonnen is, om met de kennis van nu het evangelie opnieuw te beleven. En te zien dat alles klopt. Wat er gezegd is, wat er gedaan is. Dat dat allemaal klopt met het feit van Pasen. Jezus is de machtige Heer, die door dood en lijden heen mensen bevrijdt. Die je op eigen benen zet. Die je laat leven!!

Eigenlijk maakt Marcus van zijn evangelie een cirkelverhaal. Want hij *begon* in Galilea. Niet in Betlehem. Nee: Galilea! En daar wijst hij nu naar terug. Hij zegt daarmee tegen jou als lezer: laat de puzzelstukjes op hun plek vallen. Kijk nog eens terug. En met terugwerkende kracht zie je hoe alles past. De bevestiging van Pasen vind je in het hele voorgaande verhaal. En zó geeft Marcus zekerheid van de opstanding van Jezus. Zo maakt hij de puzzel compleet. Niet door een verschijning van Jezus zelf. Maar door je opnieuw mee te nemen in de voetstappen van de Heiland. Je wordt opgeroepen om Jezus te volgen. Hij verdwijnt als het ware voor jou uit.

En dat maakt dus, dat Pasen je in beweging zet. Om met nieuw elan achter Jezus aan te gaan. Hem te volgen in zijn voetstappen in deze wereld. Ook vandaag roept Marcus je daartoe op. Volg Jezus op de voet. Leef zo in de wereld zoals Hij dat deed. Vol aandacht voor mensen die het moeilijk hebben. Met open armen voor ieder die Hem zoekt. Genadig voor zondaars, ruimhartig en vergevend. Uitnodigend en zonder oordeel. Mensen echt zien. Zoals Jezus in deze wereld was. Zo in de huidige maatschappij leven. Met ruimte, rust en richting. Pasen zet je in beweging achter Jezus aan.

Ik vertelde net aan het begin dat ik het ergens ook een beetje jammer vindt dat het Pasen is. Natuurlijk, blijdschap, licht. De dood overwonnen. Nieuw leven. Het geeft hoop en energie. Het mooie van Marcus is, dat het verhaal daarvoor nu niet ineens afgelopen is. Nee, je mag er opnieuw in stappen. Het open eind nodigt uit opnieuw te beginnen in het meeslepende leven van Jezus. Niet als onbeduidende getuige, maar als fervente volger van je belangrijkste Influencer. Hem volgen in zijn voetsporen betekent: leven zoals Hij dat deed. Dit open einde

nodigt je uit om in het verhaal te stappen. En ook elke dag na Pasen iets te laten zien van de levende Jezus in onze stad.

Amen